Дівчино, дівчино, де твої крильця?
Небо весняне в сяйві іскриться,
Чи не пора нам летіти, маленька,
В ярій пшениці шукати гнізденька!

Буде в колоссі воно, як у сонці,
Буде гойдаться в моїй колисоньці,
Я ж над тобою спинюся в блакиті,
Співи свої розпочну дзвонковиті.

Всі літаки, всі літаючі блюдця,
Всі вертольоти круг мене зберуться.
— Слухайте,— скажуть залізні і ниці, —
Жайвір співає для жайворониці!